URBÁNEK

Zpravodaj výhradně pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Slavkov u Brna

Ročník XXIV. www.farnostslavkov.cz Číslo 1/2021

Milí farníci, milé rodiny,

po roce dostáváte výroční číslo našeho farního zpravodaje. Obsahuje ohlédnutí za prožitým rokem 2021 v naší farnosti, který byl opět poznamenaný omezeními pandemie. Přesto se nám podařilo přes všechny překážky mnoho dobrého. Chci poděkovat hlavně za vaši snahu nenechat se odradit od života víry, zvláště v rodinách, kde jste v době výpadku bohoslužeb vyvinuli úsilí o společnou modlitbu a přijímání svátostí. Ne všem se to však dařilo, o to více je třeba využít času, když je více možností přicházet na bohoslužby. Toto období zkoušky nám ukázalo, že křesťanství je založené na společném slavení a prožívání. Na společenskou stránku života farnosti dolehly omezení nejvíce, což se projevilo nejen snížením počtu věřících na bohoslužbách a snížením pravidelných aktivit, ale i zmenšením osobních kontaktů. Aktivity nejsou tím nejdůležitějším, ale jsou místem našeho společného života a přátelství. Nyní máme možnost tuto oblast zakusit účastí na synodě, která proběhne také ve farnosti, jak nás zve papež František.

V přehledu akcí roku 2021 nacházíme spíše letní aktivity a tábory, ale také opravy. Mezi ty patří nížkovická fara a hlavně poutní areál na Lutrštéku, který se zaskvěl ve své kráse nejen vnější, ale také duchovní. Obnovený pramen poukázal na toto poutní místo našeho kraje. Potěšila nás návštěva otce biskupa Vojtěcha v čase jeho narozenin a připomenula jeho působení jako kaplana před 40 léty. Zahájená příprava mládeže na biřmování i ohlášený kurz Alfa jsou výzvou pro obnovu naší osobní víry i hledání odpovědí pro nově příchozí. Na závěr děkuji vám všem, zvláště starším a nemocným za vaši modlitbu, svědectví víry v rodinách, za služby, které zastáváte ve farnosti při bohoslužbách i katechezích, za nezištnou pomoc při úklidech a opravách.

P. Milan Vavro, farář

O Vánocích neztrácíme naději

K betlémskému chlévu se dobelhali také dva unavení a vychrtlí oslíci. Hřbety měli odřené od těžkých pytlů s obilím, které na ně jejich pán, mlynář, každodenně nakládal, a od ran holí, kterými na nich nešetřil.

Zaslechli, jak si pastýři vyprávějí o Králi králů, který přišel z nebe, a chtěli se na něj také podívat. Chvíli se na Ježíška tiše dívali. Sklonili před ním hlavu a modlili se jako všichni ostatní. Přede dveřmi do chléva už na ně čekal mlynář. Naložil jim na hřbet pytle, až se prohnuli. Oslíci se skloněnou hlavou poslušně vyrazili.

„Není to k ničemu“, prohlásil po chvíli první. „Modlil jsem se k Mesiáši, aby ze mě to břemeno sňal, a co se stalo? Nic!“

„To já jsem ho prosil, aby mi dal sílu ho snášet,“ odpověděl druhý a pevně kráčel dál.

Bůh se stal člověkem, aby s námi nesl tíhu života. Potom může náš život proměnit. Jinak by nemělo smysl ho snášet. I letos bude světlo Vánoc poněkud zastřeno důsledky pandemie.

Vánoce jsou však stále svátky lásky. Máme tedy další důvod k zamyšlení a neztrácíme naději. Krása Vánoc se projevuje nejen v dárcích, ale také v mnoha malých konkrétních skutcích lásky. Pokusme se projevit soucit druhým. Mít snahu vcítit se, porozumět, pomoci, prožívat pocit sounáležitosti, blízkosti s konkrétním člověkem.

Přeji nám všem pokojné a radostné Vánoce v našich rodinách v blízkosti našich nejmilejších.

P. Milan Vavro

Radostné Vánoce a požehnaný nový rok 2022,
stálou naději a pevné zdraví vám i vašim rodinám
přejí kněží o. Milan Vavro a o. Stanislav Pacner

Pozvání farníků na synodu

Máme představu církve jako putujícího Božího lidu? Skutečně vytváříme celek lidí, kteří se potkávají? Naslouchám si? Mluvíme spolu tak, že řeč je pramenem dorozumění? Umíme oslavovat společné události, především formou liturgie?

Pro víru nás, našich blízkých, naší místní církve, přichází jako podnět synoda, kterou pro celou církev vyhlásil papež František.

Slovo synoda znamená „společné putování“ a označuje církev, která putuje napříč dějinami za svým Pánem, Ježíšem Kristem. Cílem synody je povzbudit ve všech pokřtěných vědomí toho, že jsou živým chrámem Ducha Svatého, který v nich přebývá a skrze ně chce promlouvat. Všichni pokřtění jsou nositeli „všeobecného kněžství věřících“, a proto se každý z nás stává nositelem prorockého poslání Ježíše Krista. My všichni se stáváme součástí „církve, která učí“, ale také „církve, která se učí“. Tento rys je velmi důležitý a je jednou ze základních os celého synodálního procesu: učit se to, co znamená žít spoluzodpovědnost za církev.

Tohoto procesu se může zúčastnit kdokoliv. Primárně celý „Boží lid“: to jsou všichni, kdo tvoří církev jako strukturované společenství: od jednotlivých pokřtěných, přes kněze až po biskupy. Konkrétně ve farnostech půjde o společné promlouvání a naslouchání ve skupinkách nad synodními tématy.

Společně chceme hledat příští cestu naší farnosti, kterou společně všichni utváříme. K jakým krokům nás vybízí Duch Svatý, aby toto společně putování bylo intenzivnější? Chceme si říct, kde jsou slabiny naší farnosti a na čem naopak můžeme stavět? Na každém z nás záleží, jaká je a jaká bude naše farnost, církev. Před námi otevírá mimořádný čas milosti, ve kterém k církvi, a to znamená ke každému z nás, může promlouvat Duch Svatý.

Máme se ptát na zkušenosti z místní církve (farnosti), na radosti, těžkosti a překážky, i na dobré plody, o které se lze podělit:

Co dobrého přináší církev pro mne a pro mé okolí a čeho si na ní vážím?

Jaké podněty by měla Církev řešit v dnešní době, co mi v ní chybí a co v ní nenacházím?

K zamyšlení se nad naším životem v církvi, nad naší vírou, je připraveno 10 tématických okruhů, které v nás mají vyprovokovat přemýšlení o stavu naší víry.

1. Na společné cestě. Kdo s námi putuje, kdo patří do naší církve - jsou někteří lidé nebo skupiny opomíjené?

2. Naslouchat. Dokážeme naslouchat všem lidem? Nemáme nějaké předsudky, které nám brání v naslouchání?

3. Ujmout se slova. Jak svobodně a upřímně komunikujeme v našem společenství a se společností?

4. Slavit. Jak intenzivně jsme přítomni na mši svaté, jak z ní dokážeme čerpat?

5. Spoluzodpovědnost za misijní poslání. Zabýváme se otázkami, proč nás ubývá, proč se lidé vytrácí?

6. Vést dialog v církvi a ve společnosti. Jak vedeme dialog uvnitř církve, s nevěřícími a společenskými institucemi?

7. Jak vedeme dialog s jinými křesťanskými vyznáními?

8. Autorita a spoluúčast. Jak dokážeme pracovat týmově a jak jsme spoluzodpovědní?

9. Rozlišovat a rozhodovat. Jak můžeme růst ve společném duchovním rozlišování?

10. Jak se naše církevní společenství formuje? Abychom byli schopni „putovat společně“, vzájemně si naslouchat, zapojovat se do misijního poslání?

Úvodní informativní setkání zájemců o synodální proces ve slavkovské farnosti bude ve čtvrtek o slavnosti Zjevení Páně po mši svaté v 19.00 hodin ve farní kapli ve Slavkově. Srdečně jste zváni.

Podle www.cirkev.cz zpracoval P. Milan Vavro

Boží slovo pro povzbuzení

Kdo v úkrytu Nejvyššího bydlí,
přečká noc ve stínu Všemocného.
Říkám o Hospodinu: „Mé útočiště, má pevná tvrz je můj Bůh, v nějž doufám.“
Vysvobodí tě z osidla lovce, ze zhoubného moru.
Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště;
pavézou a krytem je ti jeho věrnost.
Nelekej se hrůzy noci ani šípu, který létá ve dne, moru,
jenž se plíží temnotami, nákazy, jež šíří zhoubu za poledne.
Byť jich po tvém boku padlo tisíc,
byť i deset tisíc tobě po pravici, tebe nestihne nic takového.
Na vlastní oči to spatříš, uzříš odplatu, jež stihne svévolníky.
Máš-li útočiště v Hospodinu, u Nejvyššího svůj domov, nestane se ti nic zlého, pohroma se k tvému stanu nepřiblíží.
On svým andělům vydal o tobě příkaz,
aby tě chránili na všech tvých cestách.
Na rukou tě budou nosit, aby sis o kámen nohu neporanil;
po lvu a po zmiji šlapat budeš, pošlapeš lvíče i draka.
Dám mu vyváznout, neboť je mi oddán, budu jeho hradem,
on zná moje jméno.
Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho,
obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti, ukáži mu svoji spásu.

Žalm 91

20. srpna 2021 oslavil biskup Vojtěch Cikrle 75. narozeniny

Biskup Cikrle: „Aby byla diecéze živým organismem.“ Jaký měl a má ve své biskupské službě cíl? „Cíl mám stále jediný – aby diecéze byla živým organismem. Všichni jsme stále na cestě, ale protože cíl není statický, není možné dívat se na „tachometr“ a říkat si, jak pěkně nám to jde. Diecéze je mnoho lidí a cesta je pro každého jedinečná.“

Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle je třináctým sídelním biskupem na brněnském biskupském stolci, který zůstal po smrti pana biskupa Mons. Karla Skoupého 18 let neobsazen. Dnes již svatý papež Jan Pavel II. jmenoval Mons. Vojtěcha Cikrleho brněnským biskupem dne 14. února 1990, biskupské svěcení přijal v katedrále sv. Petra a Pavla 31. března 1990.

V roce 2020 oslavil biskup Vojtěch Cikrle 30. výročí své biskupské služby a stal se tak nejdéle působícím brněnským sídelním biskupem v historii diecéze od jejího založení v roce 1777. (Na druhém místě je šestý brněnský biskup Antonín Arnošt hrabě Schaffgotsche, který vedl diecézi dvacet osm let: 1842–1870.)

V letech 1990 až 2021 vysvětil biskup Cikrle celkem 249 kněží, z toho v roce 2012 čtyřtisícího kněze brněnské diecéze od jejího založení. Je hlavním světitelem brněnských pomocných biskupů Mons. Petra Esterky a Mons. Pavla

Biskup Vojtěch na Lutrštéku

Konzbula a spolusvětitelem dalších sedmi biskupů, např. současného vídeňského arcibiskupa Christopha kardinála Schönborna nebo olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera.

K 1. 7. 1999 provedl reorganizaci uspořádání diecéze - byly zrušeny vikariáty a místo 37 děkanství jich bylo zřízeno 20, což stále trvá. V letech 200 až 2020 založil čtyři nové farnosti, z toho tři v Brně (Žabovřesky – 2000, Lesná – 2005, Nová Líšeň – 2021). V roce 2009 přivítal biskup Cikrle v Brně Svatého otce Benedikta XVI., prvního papeže, který navštívil brněnskou diecézi. V Brně zahájil tři kanonizační řízení (boromejky Vojtěchy Hasmandové, babických mučedníků P. Jana Buly a P. Václava Drboly a těšitelky Rosy Vůjtěchové). Ke schválení Českou biskupskou konferenci letos doporučil také žádost jezuitů k zahájení kanonizačního řízení P. Martina Středy.

V roce 1990 zahájil činnost obnoveného Biskupského gymnázia v Brně, k němuž v roce 2014 přibyla ještě mateřská škola), o rok později i Církevního domova mládeže Petrinum ve Veveří ulici. Založil Katolické gymnázium Třebíč, základní a střední odbornou školu v Jihlavě, Křesťanskou pedagogicko-psychologickou poradnu v Brně a podpořil vznik dalších církevních škol jiných subjektů. Založil Knihovnu Biskupství brněnského, Diecézní archiv, Diecézní muzeum, Centrum pro rodinu a sociální péči a řadu dalších center (mládeže, pastorační.)

V roce 1990 obnovil činnost Charity založením Diecézní charity Brno, podporoval obnovení činnosti řádů a kongregací, do brněnské diecéze pozval také nové komunity zasvěceného života. V roce 2012 zavedl v Brně stálou zpovědní službu. Vysvětil nebo požehnal přes padesát novostaveb kostelů a kaplí, nový klášter sester klarisek a několik nových duchovních center. Od konce devadesátých let se Vojtěch Cikrle aktivně věnuje tiskovému apoštolátu a vydal dvě desítky titulů. Při České biskupské konferenci je předsedou Komise pro kněžstvo a členem Liturgické komise ČBK.

Jeho biskupské heslo Non ego, sed tu, česky „Ne já, ale Ty“ je zkratkou ozvěny slov Panny Marie i Ježíše Krista, je to vyjádření touhy odevzdat svůj život do Božích rukou.

Převzato z www.biskupstvi.cz

Modlitba za nového biskupa

Milé sestry, milí bratři, jak už víte, po dosažení 75 let věku jsem zaslal papeži Františkovi svou abdikaci a prosím vás, abyste jeho rozhodování o budoucnosti brněnského biskupského stolce provázeli svými modlitbami. Pokud se chcete modlit společně, můžete použít modlitbu uvedenou níže.

Váš biskup Vojtěch

Bože, Dobrý pastýři, svěřujeme ti jmenování nového brněnského diecézního biskupa a prosíme: veď mysl Svatého otce i všech, kteří nesou za tuto volbu odpovědnost. Dej nám takového biskupa, který bude tvým obětavým a věrným služebníkem a bude usilovat o to, co se ti líbí a co je k prospěchu Božího lidu i celé církve. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Příprava dospělých na svátosti křtu, eucharistie a biřmování

Křest je uvedení do křesťanského života pro toho, kdo se rozhodne žít ve víře v Ježíše Krista a přijmout zásady evangelia. Se křtem také souvisí účast na eucharistickém přijímání při bohoslužbě a přijetí Ducha Svatého ve svátosti biřmování.

V lednu zahájíme duchovní přípravu dospělých ke křtu, a zároveň ti, kteří již byli pokřtěni v dětství a uvěřili v dospělosti, se mohou připravovat k svatému přijímání a biřmování. Kdo máte zájem, hlaste se u kněží.

Tříkrálový koncert v kostele Vzkříšení Páně

V neděli 9. ledna 2022 v 16.30 h. vás zveme na koncert skladeb Antonína Dvořáka – 9. symfonie Z nového světa a Te Deum v úpravě pro komorní orchestr, varhany, sbor a sólisty.

Účinkuje komorní orchestr Collegium Magistrorum, smíšený sbor Ars Brunensis, varhanice Kateřina Málková, sopranistka Pavla Radostová a barytonista Jiří Miroslav Procházka. Diriguje a řídí švýcarský dirigent Sébastien Thomas Bagnoud. Koncert se koná v rámci výročí 180 let od narození významného českého skladatele Antonína Dvořáka.

Koncert se koná za dodržení příslušných epidemických nařízení, účastníci v rouškách.

Tříkrálová sbírka 2022

Tříkrálová sbírka je největší dobročinnou sbírkou v České republice. Výtěžek sbírky každoročně putuje k těm, jimž je výlučně určen – lidem v nouzi. Díky dárcům, kteří přispěli do Tříkrálové sbírky, podává Charita ČR pomocnou ruku nejpotřebnějším. Výtěžek sbírky je určen na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísni a dalším lidem v nouzi všude tam, kam dosáhne pomoc Charity ČR.

Desetina výnosu sbírky je každoročně určena na rozvojovou a humanitární pomoc v zahraničí. Výnos sbírky je rozdělen podle pevně daného klíče: 65 % vybraných prostředků se vrací potřebným v místě, kde se vykoledovaly, 15 % je určeno na velké diecézní charitní projekty, 10 % putuje do krizového fondu, odkud jsou uvolněny při mimořádných událostech, a na pomoc v zahraničí, 5 % využije na své projekty Charita ČR, 5 % tvoří zákonné režie sbírky.

Pokud to epidemiologická situace dovolí, vydají se koledníci do ulic Slavkova v sobotu 8. ledna 2022 dopoledne. Vybírat budou do úředně zapečetěných pokladniček opatřených logem Charity ČR. Vedoucí skupinek budou vybaveni průkazem koledníka.

Za každé situace bude možné přispět do pokladniček umístěných do několika obchodů a lékáren ve Slavkově od 2. do 15. ledna (seznam provozoven bude uveřejněn na webu římskokatolické farnosti Slavkov u Brna). Přispívat můžete také on-line a DMS platbou.

Za vaše příspěvky děkujeme a přejeme do nového roku vše dobré.

Za pořadatele a koledníky Jitka Hrabovská

Tříkráloví koledníci ve Slavkově 2020

Slovo biskupa Vojtěcha k tříkrálové sbírce

Milí koledníci, dárci a podporovatelé Diecézní charity Brno, milé sestry a bratři, každoročně vítáme nový rok v brněnské diecézi Tříkrálovou sbírkou. Také v roce 2022 plánuje Diecézní charita Brno tradiční sbírku ve dnech 1. až 16. ledna. Jaký bude dvaadvacátý ročník, však opět zůstává otázkou.

Loňská Tříkrálová sbírka byla v mnoha ohledech mimořádná. Poprvé po dvaceti letech se nemohli setkat koledníci a dárci, nezazněla oblíbená koleda ani nezacinkaly rolničky v tradičních průvodech. Přesto se v brněnské diecézi podařilo získat 17 512 708 korun. Bylo to díky štědrosti dárců i jejich ochotě přizpůsobit se situaci a využívat online služby.

Získané peníze z Tříkrálové sbírky pomohly například lidem, pro které stávající sociální systém nemá řešení a kteří žijí pod hranicí důstojného života. Tyto osoby již mnoho let vyhledává Charitní záchranná síť po celé diecézi. Do služby pro lidi s mentálním a zdravotním postižením Betany Boskovice zase zakoupila blanenská Charita koncem června speciální vícemístný automobil s nástupní plošinou pro vozíčkáře. Zhruba polovinu nákladů na nový vůz financoval právě výtěžek z této sbírky. Boskovický automobil pomáhal i lidem po ničivém tornádu na jižní Moravě. Jedna z jeho prvních cest vedla právě na Břeclavsko a Hodonínsko, kam po živelné katastrofě vyjížděl krizový Tým mimořádných událostí OCH Blansko. Dary z Tříkrálové sbírky pomáhají i nevyléčitelně nemocným a umírajícím prožít poslední okamžiky doma se svými blízkými. Péči o ně zajišťuje síť charitních domácích hospiců a lůžkové zařízení v Rajhradě u Brna.

Děkuji Vám, že přispíváte lidem v nouzi a podporujete Tříkrálovou sbírku. Vaše dary dokážou proměnit složité životní osudy a jsou znamením, že solidarita a vzájemná pomoc je naší společnou hodnotou.

Věřím, že požehnání Tříkrálové sbírky 2022 opět přinese radost a naději do našich srdcí i do našich domovů. Upřímně Vám všem děkuji za podporu, modlitby, dary i přízeň.

S přáním všeho dobrého

Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle,
diecézní biskup brněnský

Upřímné pozdravy všem farníkům ze Slavkova!

Jsem bohoslovec brněnské diecéze z kněžského semináře v Olomouci, kde v současné době studuji v druhém ročníku. Jsem také nový člen vaší velké farní rodiny, který s ročním zpožděním kvůli koronaviru, doputoval až letos k o. Milanovi, jakožto svému mentorovi, který mě bude provázet po celou dobu mého studia v semináři.

Petr Vršinský

Ve slavkovské farnosti jsem nastoupil na místo Milana Werla, abych zde získával zkušenosti z praktického života farnosti. Tento program je určený pro každého bohoslovce, aby tak mohl lépe a konkrétně poznat službu kněze ve farnosti. Budu přijíždět 6x během roku, abych poznával jednotlivá období církevního roku z pohledu služby kněze ale i farníků.

Pocházím z Prahy, avšak přijížděl jsem v mládí k babičce do Brna, kde jsem si oblíbil kostel sv. Maří Magdalény. Před nástupem do semináře jsem vystudoval strojní technologii a 10 let pracoval ve strojírenství.

Vzhledem k tomu, že vy mě v kostele poznáte snadněji, než já vás, proto bych vás kohokoliv, kdo budete mít chvilku, požádal o zastavení, kdykoliv mě uvidíte, abych mohl poznat, a to co nejdříve, alespoň značnou část z vás. Předem vám všem děkuji a těším se na poznávání nových tváří :o).

Petr Vršinský

Kurz Alfa ve Slavkově

Máte touhu se dozvědět něco o Bohu a nerozumíte tomu, jak o něm lidé mluví?

Máte ve své rodině nebo mezi přáteli někoho, kdo si klade otázky o smyslu života?

Pro ty, kdo se chtějí více dozvědět o Bohu, o víře, o církvi v příjemném prostředí je určen kurz Alfa. Můžete pozvat své přátele a nabídnout jim doprovod.

Začínáme vždy večeří v 19 hodin, pokračujeme krátkou přednáškou a vše završíme diskusí ve skupinkách do 21.30 h. Nemusíte se bát na cokoli zeptat o víře, o Bohu, o církvi.

První setkání je nezávazné a koná se ve Slavkově u Brna v Domě svaté rodiny za kostelem **ve čtvrtek 13. ledna 2022 v 19 hodin.** Z důvodu přípravy večeře prosíme o nahlášení na adrese alfa.slavkov(zavináč)gmail.com nejpozději do 10. ledna 2022.

Setkání budou probíhat vždy ve čtvrtek večer na stejném místě. V polovině kurzu bude zařazen dobrovolný celodenní sobotní program. Vše bude zakončeno slavnostní večeří 24. dubna.

Témata jednotlivých přednášek jsou: Je křesťanství nudné?; Kdo je to Ježíš?; Proč Ježíš zemřel?; Jak získat víru?; Proč a jak se modlit?; Proč a jak číst Bibli?; Jak nás Bůh vede?; Kdo je to svatý Duch a co dělá?; Jak odolat zlému?; Jak mluvit s druhými o víře?; Uzdravuje Bůh i dnes?; A co církev?

Ty, kdo by se chtěli zapojit do organizace, prosíme o přihlášení na stejné adrese. A všichni se mohou zapojit tím, že pozvou své známé nebo příbuzné a popřípadě jim nabídnou doprovod.

Prosíme všechny o modlitbu za požehnání pro kurz Alfa, účastníky i organizátory.

Za tým Alfy Jitka Hrabovská

Farnost v době omezení bohoslužeb

Je jaro 2021. Uplynul rok ode dne, kdy se najednou změnil náš osobní i společenský život. Nastala pro nás různá omezení, na některá jsme si zvykli, některá nám už začínají vadit. Vzpomínám si na první bohoslužbu v kostele bez účasti věřících. Od té doby se život naší farnosti přizpůsobil a omezil na to podstatné; slavení bohoslužeb a přijímání svátostí smíření a eucharistie, vyučování náboženství, přípravy. Na bohoslužby je nyní dovolena účast 10% z počtu míst v kostele a praktické řešení spočívá v rozdávání místenek. Na bohoslužbě se dodržují nařízení: respirátor, rozestupy 2 metry s výjimkou členů domácnosti, při vstupu dezinfekce rukou, bez společného zpěvu, při kondolenci se nepodávají ruce.

Nedělní mše svaté slavíme ve farním kostele ve Slavkově celkem čtyři; v 9.00 a 18.00 pro slavkovské farníky, v 10.00 střídavě pro slavkovské rodiny s dětmi a farníky z Křižanovic a Rašovic, v 11.00 je bohoslužba pro Němčany, Hodějice a Heršpice. Kostely na obcích mají malý povolený počet míst, proto je zveme do Slavkova, kde se může pro velikost kostela účastnit více věřících. Ve všední dny jsou bohoslužby na obcích zvláště pro ty, kteří se v neděli do Slavkova nedostanou, ve Slavkově jsou v úterý, v pátek a v sobotu. Od loňských velikonoc také vysíláme bohoslužby v neděli a v úterý online, na nedělní mši sv. se připojuje průměrně 250 domácností. Po bohoslužbě je možné přijít k individuálnímu přijetí sv. přijímání do farní kaple. Individuálně probíhá také udělování svátosti smíření a křtu. Hlavní vysílané mše sv. doprovází varhany se sólovým zpěvem z kůru. Na popeleční středu se uděloval popelec ve všech kostelích mimo mši sv. jednotlivě. Aby se na Velikonoce mohl každý účastnit aspoň na jedné bohoslužbě, mohl si vybrat z 11 bohoslužeb od Zeleného čtvrtka do velikonočního pondělí.

Po uzavření škol bylo také přerušené vyučování náboženství. Od pololetí jsme začali vyučovat distančně, některým ročníkům zasíláme látku maily, šest ročníků vyučuji online. Stejným způsobem probíhají také porady farních rad, přípravy farního tábora, přípravy rodičů na křty a manželský kurz snoubenců před sňatkem.

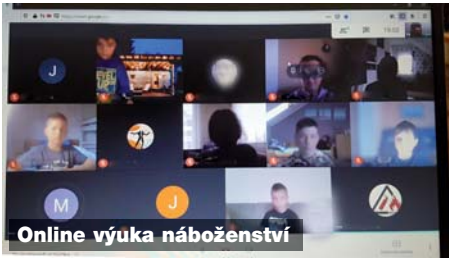
Online výuka náboženství

Tento způsob života víry je ochuzen o to podstatné, a to je osobní účast na bohoslužbě. Je třeba dát pozor, abychom si na tento způsob duchovního života do budoucna nezvykli – pomodlím se doma, pustím si mši v televizi nebo na počítači. Zvláště je důležité, aby děti a dospívající měli zkušenost živé bohoslužby a modlitby. Tu může podpořit společná modlitba v rodině, která je důležitá mimo sledovanou bohoslužbu. Farní život se nezastavil ani v oblasti údržby a oprav objektů.

„Milí přátelé, chci vás povzbudit k vzájemné trpělivosti a k vytrvalosti vzhledem ke všem omezením, které na vás klade současná situace. A vyjádřit vděčnost a podporu vám, kteří to máte zvláště náročné, rodičům s dětmi, seniorům, všem, kteří pracujete ve zdravotnictví a v profesích spojených s náročností povolání, vám, kteří nesete tíhu nejistoty nebo jakkoli strádáte. Přeji vám a vašim rodinám také Boží požehnání k prožití Velikonočních svátků!“

Od 26. dubna nebyl počet lidí v kostele stanoven, avšak omezen rozestupy na 2 metry, zpívat bylo možné. Mohli jsme se již účastnit každou neděli mše svaté: Slavkov 8.30 a 9.30 (večerní není), Heršpice 8.00, Němčany 11.00 a Hodějice 11.00. Od neděle 20. června se vrátil obvyklý pořad bohoslužeb.

Celý rok byl poznamenaný pandemií koronaviru, snížila se účast na bohoslužbách a nekonalo se mnoho aktivit, včetně duchovních obnov. Omezením kontaktů utrpěla zvláště rovina prožívání společenství ve farnosti a lidé se od sebe vzdálili. Děti v náboženství se jeví více nepozorné v důsledku distanční výuky. Některé svatby byly odkládané, některé dokonce snoubenci zrušili. V létě a na podzim se uskutečnily odkládané křty, zpravidla již ročních dětí. Je třeba poděkovat všem, kteří se přes všechny překážky zapojili do farního života a starali se o kostely a zajištění všeho potřebného.

P. Milan Vavro

Farní kronika 2021

Papež František vyhlásil Rok rodiny, nazvaný Amoris laetitia k výročí pět let od vydání této jeho exhortace o lásce v rodině. Také vyhlásil Rok sv. Josefa k 150. výročí ustanovení sv. Josefa patronem katolické církve.

Tříkrálová sbírka ve Slavkově dosáhla výtěžek 95 103 Kč, koledníci nechodili, sbírka proběhla v kostele, v lékárnách a obchodech.

Minuta ticha jako připomínka a symbolické uctění památky zemřelých v souvislosti s nemocí COVID-19 se konala v pondělí 22. března. Od 12.00 hodin se rozezněly kostelní zvony.

Od dubna probíhaly opravy kostela na Lutrštéku a v kostele sv. Jana Křtitele na Špitálce, kde pokračuje druhá etapa restaurování hlavního oltáře, svatostánku a štuků kolem oltářního obrazu. V bývalém špitále proběhla izolace vlhkého zdiva a na hřbitově připravujeme opravu obrubníků a křížů kněžských hrobů.

Svatodušní vigilii jsme slavili ve Slavkově v sobotu 22. května večer.

V červnu se v původní studánce uvnitř kapličky pod Lutrštékem objevila po 35 letech voda. Pokračují práce na stavbě nové venkovní studánce.

Svaté přijímání přijalo poprvé 11 dětí v neděli 20. června, z důvodů epidemiologických opatření při zvláštní mši svaté v 10.30 hodin. Doprovázela schola rodin.

Primice jáhna Milana Werla, který se účastnil jako bohoslovec dva roky praxe ve Slavkově, jsme se účastnili v neděli 27. června u kostela sv. Václava v Brně-Obřanech. V neděli 18. července sloužil mše sv. a uděloval novokněžské požehnání ve Slavkově a v Hodějicích.

Mládež pomáhá v Moravské Nové Vsi

Biskup Cikrle vyhlásil 27. června mimořádnou sbírku na pomoc lidem zasaženým tornádem na Hodonínsku. Sbírka vynesla 114 338 Kč (Slavkov 85 683, Němčany 15 674, Hodějice 7 145, Heršpice 5 836), další dary činily 39 070 Kč. P. Milan odjel v pondělí 28. června s mládeží pomáhat do Moravské Nové Vsi, kde uklízeli kostel a okolí.

Naše rodačka, sestra Anežka Novoměstská, byla zvolena do generální správy kongregace Školských sester sv. Františka v Římě jako rádkyně a generální sekretářka.

Dovolená rodin se konala začátkem července v Šafově u Znojma s výlety do Podyjí, Znojma a Bítova.

Dovolená rodin na Znojemsku

O prázdninách proběhly tři farní tábory. O 55 dětí na táboře v Rakoveckém údolí a 29 malých dětí na faře v Nížkovicích se staralo 27 vedoucích, asistentů a kuchařek z řad mládeže a rodičů. Ministranti uspořádali tábor v Nedašově Lhotě.

Svěcení kostela a nového oltáře na Lutrštéku předsedal v neděli 22. srpna v 10.30 h o. biskup Vojtěch Cikrle. Při příležitosti 70. výročí smrti P. Václava Drboly se v neděli 15. srpna konalo v Bučovicích otevření stálé expozice, jež je věnována tomuto knězi, který působil také ve Slavkově.

Biskup Vojtěch sdělil začátkem září, že po dosažení 75 let věku zaslal papeži Františkovi svou abdikaci a poprosil o modlitbu za rozhodování papeže o budoucnosti brněnského biskupského stolce.

V neděli 5. září jsme si připomenuli dvě výročí: 10. výročí zahájení KMŠ Karolínka a 25 let trvání Společenství Vrba, jejíž účastníci doprovázeli mši sv. ve schole rodin. Při mši sv. bylo požehnání katechetům a pedagogům.

Při pouti k Panně Marii Bolestné na Lutrštéku v neděli 19. září, v roce 160. výročí poutí a k dokončení obnovy celého areálu, požehnal novoříšský opat Marián Rudolf Kosík obnovenou studánku P. Marie pod Lutrštékem. Mši sv. sloužil také novokněz P. Milan Werl. Sbírky a dary na Lutrštéku při svěcení kostela, při hlavní pouti a během září činily celkem 176 000 Kč.

Pohřeb brněnského pomocného biskupa Mons. Petra Esterky byl v pátek 24. září v katedrále a v rodných Dolních Bojanovicích.

Příprava na biřmování pro mládež začala od října, přihlásilo se 24 mladých. Kromě kněží se do témat zapojuje starší mládež.

Žehnání obnoveného kříže na konci aleje ze Slavkova do Křenovic vykonal děkan P. Milan Vavro v sobotu 6. listopadu. Adorační den farnosti proběhl ve středu 10. listopadu ve farním kostele s velmi malou účastí. Sbírka na misie v říjnu vynesla 47 490 Kč.

Skupinka nejmenších ministrantů

V listopadu jsme pozvali kluky ke službě oltáře i k ministrantským schůzkám s programem. Mše svatá za padlé v bitvě u Slavkova byla sloužena ve čtvrtek 25. listopadu.

Vysílání nedělní mše sv. online jsme z důvodu zhoršující se epidemické situace obnovili z farního kostela 21. listopadu.

Roráty v Adventu s průvodem dětí s lampičkami byly každé úterý v 7 hodin, druhé úterý přišel svatý Mikuláš, účastnilo se 47 dětí.

P. Milan Vavro

Statistika farnosti za rok 2021

Křtů bylo 39 (loni 33) z toho: Sl 19, Ně 6, Ho 3, He 3, z jiné farnosti 8, z toho 30 dětí do 1 roku, 7 do 2 let, 1 do 7 let, 1 dospělá.

Sňatků bylo 12 (loni 14). Sňatků mezi katolíky 11, s nepokřtěným 1. Svatby podle původu snoubenců: ze Sl 5, Ně 1, Ho 2, He 2, jiných farností 2.

Prvních sv. přijímání 12 (loni 24), z toho: 1 dospělá a 11 dětí z toho Sl 9, Ně 1, z jiných farností 1.

Pohřbů bylo 39 (loni 52), z toho ve Sl 16, Ně 14, Ho 7, He 2, z toho na hřbitov 26 (loni 22) a kremací 13. Zaopatřeno svátostí nemocných před smrtí bylo 9 z 35.

Vyučování náboženství: 132 žáků (loni 131): ze Slavkova 81, z Němčan 9, z Hodějic 6, z Heršpic 12, z jiných obcí 22. Učí se 12 hodin týdně, vyučují: farář, 2 řeholní sestry a 3 katechetky, vyučuje se na faře, v ZŠ Slavkov, Němčany, Heršpice a Hodějice. Vzhledem k epidemii se učilo první pololetí do konce května distančně.

Společenství se téměř nesešla – máme 10 skupin modlitebních (95 osob), 3 mládeže, liturgických 5, senioři 1. Duchovních ve farnosti – kněží 3, řeholnic v klášteře 7.

Výsledky příspěvků fondu PULS 2021

Hospodaření farnosti 2021

Zatím není vyhotovena uzávěrka hospodaření za rok 2021, uvádíme pouze vybrané příjmy.

P. Milan Vavro

Sbírky ve farnosti leden–listopad 2021

	Slavkov	Němčany	Heršpice	Hodějice
Sbírky běžné	669 164 Kč	288 049 Kč	60 978 Kč	72 124 Kč
Sbírky vyhlášené	173 827 Kč	33 024 Kč	16 600 Kč	21 005 Kč
Dary	101 900 Kč	55 500 Kč	14 500 Kč	34 000 Kč
Dotace na opravy	620 000 Kč	130 000 Kč	10 000 Kč	170 000 Kč
Celkem	**1 564 891 Kč**	**506 573 Kč**	**99 078 Kč**	**297 129 Kč**

Pozdrav od s. Gregorie

Duben 2021. S radostným aleluja sdílíme zprávu, že se nám s. Gregorie vrátila z nemocnice a pokračuje ve své rehabilitaci. A jak se cítí?

„Cítím se dobře, doma je prostě doma. Jsem moc vděčná Pánu Bohu. Zakusila jsem Jeho blízkost a uzdravující moc. Situace byla velmi vážná, ale díky dobré péči lékařů a sester a díky mnoha vytrvalým modlitbám jsem tu. Věřím, že jsem na cestě k plnému uzdravení. Kéž na přímluvu Panny Marie a sv. Jana Pavla II. a všech našich patronů si nás Pán přitahuje stále blíž a posiluje naši důvěru ve své nekonečné milosrdenství. Děkuji vám za každou jednotlivou modlitbu, vzpomínku, přímluvu, za každý pozdrav. Ať vám to On sám odmění.“

Sestra Gregorie

Tornádo v Moravské Nové Vsi

Mládež ze Slavkova pomáhá po tornádu

Čtyři dny po úderu tornáda jsme se s několika mládežníky a bohoslovcem Petrem vydali v pondělí 28. června na třídenní výlet po Znojemsku. Den před odjezdem jsme zvažovali, zda nevěnovat aspoň jeden den pro postižené tornádem. Zavolal jsem na faru do Moravské Nové Vsi a pan farář Marián Kalina nás okamžitě pozval. Příjezd kolem polámaných stožárů vypadal hrozivě, natož vidět zpustošenou obec s kostelem bez střechy na vlastní oči. Dopoledne jsme pomáhali uklidit kostel, do kterého vrhla tlaková vlna nepořádek a sklo z vybitých oken. Odpoledne jsme podávali tašky z věže a poklízeli kolem kostela. Mezi sutí jsme posbírali úlomky sousoší Ukřižování, které zcela zničily padající stromy. Zavolal jsem do dílny kameníka pana Zimovčáka, který pracoval i na slavkovském kostele, zda by pomohl s opravou. Druhý den ochotně přijel a odvezl úlomky do dílny, nyní je sousoší téměř sestavené. Den v Moravské Nové Vsi byl pro nás nejen nabídkou pomoci, ale také životní zkušeností.

P. Milan Vavro

Mor. Nová Ves poničená tornádem 24. 6. 2021

Farní tábor v Nížkovicích – Cesta kolem světa za šest dní

Farní tábor v Nížkovicích

Již druhým rokem pořádala slavkovská farnost na faře v Nížkovicích tábor pro děti ve věku 5–10 let. Letošním tématem byla Cesta kolem světa za šest dní inspirovaná knihou a dětským seriálem o Willy Foggovi. Děti měly možnost poznat nejrůznější tradice včetně jídel, připravovaných našimi talentovanými kuchařkami. Děti vyrážely z Londýna pod vedením čtyř zkušených cestovatelů. Přes různé nesnáze na cestách nakonec projeli všemi kontinenty až do zdárného cíle zpět v Londýně, kde na ně čekali rodiče a dort. Všichni jsme si tábor velmi užili a doufáme, že se uskuteční i příští rok.

Monika Kudlová

Farní tábor „Silmarillion“

Farní tábor 2021 „Silmarillion“

V termínu 5. až 15. srpna se 16 vedoucích a 55 dětí 4. až 9. třídy z naší farnosti vydalo na tradiční stanový tábor do Rakoveckého údolí. Příběh nás letos zavedl do světa stvořeného J. R. R. Tolkienem dlouho před tím, než se zde odehrál jeho Pán prstenů. Elfové společně s mocnými bytostmi Valar se chystali na slavnost stromu Telperionu, který dodával světlo a život jejich zemi. Ale během slavnosti zrádný Melkor strom otrávil a ukradl naše klenoty Silmarily, v nichž byla uložena semena tohoto stromu. Tvůrce silmarilů Feanor se za podpory osmi statečných elfích rodů vypravil přes moře do Středozemě, aby Melkora vystopoval, získal Silmarily zpět a znovu zasadil strom. Výprava to byla náročná a děti musely překonat nejednu překážku, ať už se jednalo o plavbu lodí, útoky skřetů, přechod hor nebo přípravy na samotnou bitvu. Ve všem jim pomáhaly vědomosti nabyté z plnění hodností, jako byla orientace v mapě, šifry, maskování, lukostřelba, první pomoc a mnoho dalšího. Všechny skupinky se s nástrahami statečně porvaly a na závěr dokázaly ve velké bitvě Melkora porazit a po dlouhé výpravě získat zpět Silmarily.

Přestože letos byly přípravy tábora náročné kvůli covidové situaci, tábořišti zasaženému kůrovcem a deštivému počasí v prvních dnech, tak se vše vydařilo a děti i vedoucí si tábor užili. Velké poděkování patří vedoucím, asistentům, kuchařkám, zdravotnicím, technickým vedoucím a všem dětem za skvělý tábor a kněžím Milanovi a Stanislavovi za duchovní i technickou podporu po celý tábor.

Za vedoucí a asistenty Manwë

Ministrantský tábor „Skotsko“

Ministrantský tábor „Skotsko“

Tábor Skotsko na motivy filmu Statečné srdce si uspořádali ministranti za obcí Nedašová Lhota v kopcovité krajině na přímé hranici se Slovenskem. Všichni účastníci tábora se dostali pod nadvládu Angličanů, které ztvárnili vedoucí. Táborové hry byly motivovány ve smyslu vzpoury a následných bojů za svobodné Skotsko. Zajímavostí byly obleky – chodili jsme v kiltech, neboli skotských kostkovaných sukních. Hodně jsme hráli larp, mlátili jsme se odměkčenými meči s molitanovými nástavci. Děkujeme vedoucím za krásně prožité dny a kuchařkám a zdravotnici za dobrou stravu a péči o nás.

Slavkovští ministranti

O expozici VÁCLAV DRBOLA

Dne 15. srpna 2021 byla v Bučovicích slavnostně otevřena stálá expozice věnovaná knězi Václavu Drbolovi, který se stal obětí komunistického režimu.

Expozice byla otevřena při příležitosti 70. výročí smrti kněze Václava Drboly. Po mši svaté následovalo žehnání expozice a komentář k blahořečení kněze Václava Drboly. Odpoledne byla zahájena výstava „Babice, P. Drbola a P. Bula“ vernisáží s besedou s autory výstavy Babice.

Ve vstupním prostoru bučovického kostela byla vytvořena trvalá připomínka kněze Václava Drboly, který byl významnou osobností farnosti i města Bučovice. Ve farnosti působil jako kaplan a ve veřejném životě se aktivně angažoval v místních spolcích a v Československé straně lidové. V r. 1951 byl nezákonně popraven, stal se obětí takzvaných babických procesů. Soudně rehabilitován byl v r. 1990 a nyní probíhá proces jeho blahořečení. Slavností otevření expozice proběhlo v neděli 15. srpna 2021 při příležitosti 70. výročí smrti tohoto kněze.

„Expozice má neobvyklé architektonické řešení. Z vrcholu klenby v předsíni kostela je spuštěný tepaný kovový půlválec, který slouží jako nosič dokumentů,“ popsal Luděk Navara z Občanského sdružení PAMĚŤ. Sdružení se jako partner projektu podílelo na přípravě expozice.

„Farnost nás oslovila s myšlenkou, že by v předsíni kostela chtěli zřídit trvalou expozici o Václavu Drbolovi. Vždycky chtěl udělat to dobré, i když to bylo složité a za pravdou stál i za to zaplatil tou největší cenu. Byl nespravedlivě popraven, a proto je to ze surového plechu, který je ručně tepaný, jak trpěl, tak aby ten objekt vyjadřoval napětí jeho osud i tíhu té udá-

losti. Toto jsme se snažili dostat do toho díla, které vnáší do prostoru expresi, určité napětí. Řekli jsme si s otcem Fránkem, aby to zároveň působilo jako pietní místo při vstupu do kostela, aby to přivedlo lidi k zamyšlení, aby to nebyla na první pohled jen výstavka, ale když člověk vstoupí do kostela tak vidí nejprve takový expresivní objekt, a až v druhém plánu z druhé strany je samotná expozice, kde jsou jednotlivé data života Václava Drboly s obrazovou dokumentací.“ Vysvětlil svůj návrh architekt Jan Říčný.

„Jsem moc rád, že dnes proběhl den, kdy jsme mohli oficiálně otevřít a zahájit tuto expozici, má mnoho symbolických prvků, jedním z těch prvků je použití plechu jako materiálu, který se používal v 50. letech 20. století, je ručně tepaný, což znázorňuje konec života V. Drboly, poznamenaného násilím a zlobou, která se po něm svezla, ale zároveň je tady v té časové ose naznačen vertikální směr jeho života. Jsem vděčný, že tento den proběhl jako slavnost a věřím, že bude sloužit dál ostatním, kteří se seznámí prostřednictvím této expozice s osudy kněží a vůbec s dějinami naší země,“ řekl farář Bučovic Tomáš Fránek

U této příležitosti byla také v kostele díky Občanskému sdružení PAMĚŤ nainstalována putovní výstava obsahující tři části, a to dvě části věnované kněžím Václavu Drbolovi a Janu Bulovi a část popisující babické události. V rámci vernisáže s besedou byly posluchačům přiblíženy i osobní zkušenosti v souvislosti s babickým případem a vzpomínky na kněze Václava Drbolu.

Velký dík patří všem organizátorům, účinkujícím a pomocníkům, a také všem lidem, kteří přišli a prožili s námi tento den.

Expozice, její slavnostní otevření i výstava jsou součástí projektu „Restaurování varhan a revitalizace kostela Nanebevzetí Panny Marie v Bučovicích“ financovaného z Fondů EHP 2014–021.

www.farnostbucovice.cz

Schola rodin – spolčo Vrba

25. výročí spolča Vrba

Vše začalo v červenci roku 1996. Jeli jsme na tábor pro mládež, který se konal na Fryšavě. Pozval nás tam otec Petr Vrbacký, coby nový slavkovský farář. Sjelo se nás tam celkem 14 lidiček ze slavkovské farnosti, kteří jsme se příliš neznali. Možná jen tak trochu od vidění z kostela nebo ze školy. Ale společné zážitky na prázdninách brzy pomohly překonat počáteční nesmělost a po skvělém týdnu, stráveném v této vesničce na Vysočině, jsme už jeli domů jako staří známí. Hned na to následoval tábor v Račicích, kam část z nás

jela jako asistenti. A tak jsme se stále lépe poznávali…

Jednoho říjnového sobotního večera se všichni mladí z farnosti sešli na faře. Otec Petr totiž chtěl, aby byla mládež nějak vedena, a proto k tomu udělal první krok. Ten večer nás bylo na faře přes čtyřicet. Sál byl nacpaný k prasknutí, hrály se nějaké scénky, hodně se modlilo. Nikdo z nás tenkrát ještě netušil, že ten večer 5. října se narodilo naše „spolčo“. Tak jsme mu také říkali. Na faru nás nechodilo čtyřicet, ale tak polovina se tam vždycky sešla. Otec Petr a jeho pomocníci se zpočátku museli hodně snažit, aby nám vše připravili: program, katechezi, modlitbu. Postupem času ale stále více povinností přecházelo na nás, až jsme jednoho dne zjistili, že se o spolčo staráme sami.

Od té doby, co jsme se začali „spolčit“, jsme nevynechali jedinou příležitost, jak někam vyrazit. Nebyly prázdniny, abychom někam nejeli. Chodívali jsme na faru, do kina, na plesy a koncerty, jezdili na dětské tábory jako vedoucí, prostě jsme trávili hodně času společně. Byla to doba velkého nadšení a zapálení pro věc. Spojovala nás ale i víra v Boha a chuť něco dělat, být s druhými. Všichni jsme se za tu dobu stali kamarády a přáteli. A i když to počáteční nadšení už opadlo, pořád se moc rádi scházíme. A to je dobře.

Od podzimu roku 1997 jsme se společně už pod vedením o. Milana připravovali na svátost biřmování, kterou jsme přijali v květnu roku 1999. A po jejím udělení nastal čas postavit se na vlastní nohy. Zpočátku to nebylo jednoduché, ale opět jsme překonali i tyto potíže a na oslavě tříletého výročí od založení našeho spolča jsme si dali konečně i jméno: Společenství Vrba.

Z našeho spolča se časem stalo místo pro přijetí lidí, kteří v ten čas společenství potřebovali. Někteří zůstali do dnešních dnů, někteří jsou rozutíkaní po světě, ale kdykoliv se potkáme, máme si co říct. Z členů spolča, jak se k nám postupně přidávali další lidé, vzešlo 13 manželství, a jestli počítám správně, celkem 36 dětí. Také v zasvěceném životě se u nás urodilo: dva kněží (Martin Kohoutek a Ladislav Banďouch) a jedna řeholnice (Markéta Paterová – sestra Terezka od Karmelitánek).

Stále se scházíme po rodinách k modlitbě, jezdíme spolu na dovolené (od lyžování až po letní dovolené v tuzemsku i u moře), pořádáme specifické akce, jako je víkend tatínků s dětmi bez maminek zvaný Apalucha, máme Modlitby matek i Modlitby otců, utvořili jsme scholu rodin, kdy doprovázíme mše sv. či hrajeme na farním dnu nebo noci kostelů (písně je možno najít na youtube, stačí zde hledat Spolčo Vrba). Z našich řad se rekrutují katechetky pro výuku náboženství a nedělní katecheze pro malé děti. Naše děti chodí do náboženství, jsou ministranty, členové divadla, jezdí na farní tábory apod. Všechny tyto aktivity k nám přivádí další nové lidi a přináší prostor pro jejich zapojení do aktivit ve farnosti.

Vzpomínám si, že jsem jednou od otce Vrbackého slyšel, jak říká, že spolčo založil mimo jiné i proto, že biskup Cikrle chtěl, aby mládeži ve farnostech byla věnována náležitá pozornost a mládež byla správně vedena. Když zpětně vidím, kolik plodů to přineslo, jsem rád, že se tak stalo a všichni kněží, kteří prošli slavkovskou farností, tuto myšlenku rozvíjí dále. Má to smysl.

Jan Marek

Schola rodin – spolčo Vrba

Mikulášská nadílka při rorátech

Roráty se svatým Mikulášem

V úterý 7. prosince ráno jsme se sešli ve slavkovském kostele na roráty ještě za tmy. Tentokrát byla mše svatá za svitu svíček, které krásně a jemně ozářily ztemnělý prostor. Až svítalo, rozezněly se zvonky a mezi nás přišel očekávaný host, svatý Mikuláš. Povyprávěl nám něco o sobě, zeptal se nás, jak se nám daří, potěšil nás a rozdal nám nějaké sladkosti. Jeho příklad dobrého života a vírou v Pána Ježíše nás povzbudil do dalších dní. P. Milan Vavro

Opravy kostelů 2021

Posvěcení kostela a požehnání studánky na Lutrštéku

Rok 2021 zůstane spolu s rokem 1861 zaznamenaný na mozaice Panny Marie vložené ve výklenku obnovené studánky pod Lutrštékem, aby připomínal 160. výročí vzniku poutního místa a zároveň rok velké obnovy celého poutního areálu.

Vrcholnou událostí k zakončení oprav rámují dvě slavnosti – posvěcení kostela a nového oltáře za účasti brněnského diecézního biskupa Mons. Vojtěcha Cikrleho v neděli 22. srpna 2021 a požehnání obnovené studánky Panny Marie při hlavní pouti 19. září 2021 novoříšským opatem Mariánem Rudolfem Kosíkem.

Historie poutního místa Lutrštěk u Němčan

Při svěcení kříže dne 7. července 1861 došlo na přímluvu Panny Marie u místní studánky k zázračnému uzdravení slepého vysloužilého vojáka Jakuba Holomčíka z Němčan. Tato událost se stala podmětem k velkému rozvoji poutí na toto místo a je zaznamenáno ještě dalších osm zázračných uzdravení. Ze sbírek poutníků byl v letech 1867–1877 postaven poutní kostel Panny Marie Bolestné. Poutě se konaly na P. Marii Bolestnou v neděli po 15. září a procesí přicházela i s kněžími ze Slavkova, z Letonic, Dražovic, Rousínova, z Lulečské farnosti, z Vážan a Habrovan, z německých osad u Vyškova, z Hrušek a Křenovic. Poutníků bývalo až 10 000, k tomu i deset kněží. O Nanebevzetí P. Marie z Brankovic, Chvalkovic a farnosti milonické, z Vyškova a Pustiměře, na den Andělů strážných z Maref a Mouřínova, na sv. Annu z Kučerova, dále ze Senetářova, Kotvrdovic, Ruprechtova a z Divák. Na jaře mnoho procesí ze Slovácka, z Lanžhota a Dubňan.

Ikona Panny Marie u studánky na Lutrštéku

Další zázračná uzdravení

Od svěcení kříže a zázraku uzdravení podle zápisu od Františka Šujana z Němčan „začalo tam přemnoho lidu ze všech stran putovati, předně jen tak každý pro sebe, dále s procesím, ze všech stran, jak s blízka tak i ze zdaleka, a horlivé modlitby Bohu všemohoucímu odesílali a k uctění Blahoslavené Panny Marie a ku zvelebení toho chatrného stánečku oběti dle možnosti přinášeli.“ F. Šujan zaznamenal tyto další zázraky, „které se během toho času přihodily a které se k uším představenstva obce s pravým důkazem přednesly: 2. Šikl Viktor z Lisovic, 11 let, slepý 7 roků, úplného zraku dosáhl. 3. děvčátko z Podbřežic, 9 roků staré, slepé, zraku dosáhlo. 4. Štěpáník, pacholek pošmistra, rok neduživý, plně uzdravený. 5. Žena nějakého Chlupa z Vážan u Slavkova, měla ruku bolavou, úplně vyhojena. 6. Dorota Přikryl z Bohuslavic, na kříže celá porouchaná, od jejího neduhu uzdravena. 7. Leopold Mikoš z Prostějova, mistr tkalcovský, uzdraven zrak. 8. Děvčátko Františka Černá z Kojetína, 8 roků, od těžké padoucí nemoci úplného zdraví dosáhlo. Ti všichni Blahoslavenou Rodičku Boží za přímluvu u Pána Boha prosili a zázraku dosáhli.

O kapličce a studánce

Dle výpovědi starých němčanských obyvatelů stávala na tom místě kaplička od nepaměti a v ní se nalézala socha. Po zboření kapličky byla prý postavena zeď s výklenkem, do kterého byla dána malá dřevěná soška P. Marie. Tato je nyní restaurovaná a přináší se na hlavní pouť. Tuto kapličku nahradila kolem roku 1860 nynější kaple, v níž se nalézá 2,5 m hluboká studna, ze které vede potrubí do spodní vyzděné studánky. Tato byla vybudovaná roku 1941 a pro špatný stav letos zbouraná a nově vybudovaná podle návrhu brněnského výtvarníka Milivoje Husáka. Zajímavostí je skutečnost, že pramen, který se před 35 lety zcela vytratil, v letošním roce opět vyprýštil.

Obnova poutního areálu

V kostele Panny Marie Bolestné probíhaly opravy v roce 1968 a 1990. V letech 2002 až 2019 následovala celková obnova střechy, fasády a interiéru s novou elektroinstalací, omítkami a dlažbou. V roce 2020 bylo pořízeno elektrické ovládání zvonu a začalo restaurování hlavního oltáře a svatostánku, na kterém bylo obnoveno původní barevné mramorování a pozlacení. Po dvouletém plánování obnovy liturgického prostoru provedla v roce 2021 Dílna Všech svatých pod vedením architekta Jiřího Šťasty z Brna novou liturgickou úpravu. Oltář z kararského mramoru je ozdoben čtyřmi velkými mozaikami z Kristova života a Panny Marie. Anděl na ambonu ukazuje směrem k oltáři jako k místu setkání se Vzkříšeným Pánem. Interiér je doplněn sedadly pro kněze a přisluhující. Úpravy zahrnovaly také nové osvětlení kněžiště, změnu dispozice zákristie s novými dveřmi a zacelení trhlin v klenbách s výmalbou. Zrestaurována byla také socha Ježíše Krista Spasitele z roku 1950 a kříž z roku 1893 před kostelem.

Slavnost svěcení kostela a oltáře

Vrcholnou událostí k zakončení oprav kostela i areálu bylo posvěcení kostela a oltáře v neděli 22. srpna 2021 za účasti brněnského diecézního biskupa Vojtěcha Cikrleho.

Svěcení kostela a oltáře biskupem Vojtěchem

Posvěcení kostela je významnou událostí, kdy se stává kostel a oltář místem slavení eucharistické bohoslužby – mše svaté, ke které se schází místní Boží lid. Tato liturgie je velmi krásná a plná symbolů. Na začátku biskup požehnal vodu a pokropil jí na znamení pokání a na připomínku křtu shromážděné věřící, kteří tvoří duchovní chrám, a dále stěny kostela, oltář a ambon. Následovalo uvedení lektorů k ambonu a bohoslužba slova. Vzývání svatých při litaniích a vložení ostatků mučedníků papeže sv. Urbana a sv. Felixe do oltáře znázornilo, že oběť svatých má svůj původ a sílu v oběti Ježíše Krista. Kromě ostatků je v oltáři zpráva o opravách s datem posvěcení a jménem biskupa. Je tam také vložen malý kámen z Golgoty (Kalvárie) v Jeruzalémě, pro připomínku Ježíšovy oběti na kříži.

Pomazání oltáře a stěn kostela, označených na čtyřech místech konsekračními kříži, je znamením Krista, který je „Pomazaný" Duchem Svatým. Tím se znázorňuje, že kostel je celý a navždy zasvěcen křesťanské bohoslužbě. Pálení kadidla na oltáři znázornilo, že modlitby věřících vystupují až k Bohu. Oltář byl přikryt plátnem a celý kostel se rozsvítil, aby začala první oběť mše svaté.

Na závěr slavnosti poděkoval farář P. Milan Vavro všem, kteří pracovali na obnově areálu a příchozím poutníkům a dárcům, kteří podporují dílo finančně. Následovalo slovo architekta Jiřího Šťasty, který vysvětlil význam obrazů vytvořených na mozaikách.

Rodina Svobodova s třemi dětmi přišla poděkovat otci biskupovi Vojtěchovi za posvěcení oltáře a zároveň popřála k jeho nedávným 75. narozeninám. Vždyť před 41 lety sloužil jako kaplan necelý rok v našich kostelích. Slavnost výročí posvěcení kostela, neboli „lutrštécké posvícení" se bude slavit vždy 22. srpna nebo v neděli bližší tomuto dni.

Význam mozaiky v kostele

Návrh výzdoby je zvolen tak, aby bylo v prvním plánu možné zahlédnout tajemství Velikonočního tridua.

Na původním oltářním obrazu je událost Velkého pátku – Matka Boží drží zmučeného syna. Na novém oltáři na přední straně je obraz sestoupení do pekel, část z tajemství víry – Kristus Pán sestupuje do šeolu, aby rozkročený na zkřížených dveřích za ruku vytáhl padlého Adama a Evu z tlamy hříchu a smrti. A na ambonu je událost Velikonoční neděle – Anděl posazený na kamení říká příchozím ženám: Není tu, byl vzkříšen. Zaznívá tak poprvé Evangelium, radostná zvěst o Vzkříšeném.

Mozaiky oltáře a ambonu na Lutrštéku

Na zadní straně oltáře jsou znázornění emauzští učedníci a uprostřed nich Pán Ježíš, jak láme chléb. Když chléb rozlomí, emauzští učedníci jej najednou poznávají jako svého Pána. Také my, když slavíme tajemství Eucharistie, poznáváme skrze jeho Tělo a Krev, že on je skutečným Pánem.

Na bočních stranách oltáře jsou dva motivy spojené s bolestmi Panny Marie – Uvedení Páně do chrámu a Ukřižování. Na jedné straně Matka Boží předává svého Syna v Chrámu do rukou proroka Simeona. Na druhé straně stojí Matka Boží, obraz Církve, pod křížem a sbírá do kalicha Kristovu životadárnou Krev. Kristus na kříži je zobrazen jako Velekněz s tzv. Efodem na prsou, jak přináší v oběť sám sebe. Je znázorněn s otevřenýma očima, tedy jako živý, jako ten kdo přemohl smrt.

Studánka na Lutrštéku z roku 1941

kaplička od nepaměti a v ní se nalézala socha. Po zboření kapličky byla prý postavena zeď s výklenkem, do kterého byla dána malá dřevěná soška P. Marie. Tato je nyní restaurovaná a přináší se na hlavní pouť. Na místě byla kolem roku 1860 postavena nynější kaple, na které letos proběhly opravy fasády v původní bílé barvě, statické zajištění betonovým věncem a vnitřní výmalba. Na kapli je připevněná replika berly, jejíž originál zde kdysi visel po mnoho let; její torzo bude k zhlédnutí v kapličce. V podlaze kaple se nalézá 2,5 m hluboká studna, ze které vede potrubí do spodní vyzděné studánky. Tato byla postavená roku 1941 a pro špatný stav letos zbouraná a nově vybudovaná podle návrhu brněnského výtvarníka Milivoje Husáka. Opěrná zídka z lomové ruly je opatřená symetrickými žulovými schody a kovaným zábradlím. V zídce je vsazena mozaika Panny

Požehnání obnovené studánky Panny Marie

Při hlavní pouti 19. září požehnal studánku novoříšský opat Marián Rudolf Kosík. Po hlavní mši sv. se poutníci vydali k obnovené studánce Panny Marie, která má svou historii ve spojení s kapličkou. Podle výpovědí starých němčanských obyvatel stávala na tomto místě

Obnovená studánka z roku 2021

Marie s Ježíškem a nápisem „Uzdravení nemocných, oroduj za nás“ a letopočty 1861–2021. Zajímavostí je skutečnost, že pramen, který se před 35 lety zcela vytratil, v letošním roce opět vyprýštil. Voda však není pitná, protože se jedná o pramen povrchové vody. Je možné se jí opláchnout a pro občerstvení kolemjdoucích je k dispozici kohoutek s pitnou vodou z vodovodu. Terén kaple byl znovu upraven a na jaře zde bude zaseta tráva.

Lutršték v médiích

Lutršték se letos stal také díky reportážím České televize opět vyhledávaným poutním místem. Reportáže byly vysílané 18. srpna v Regionálním zpravodajství a v Událostech v kultuře, v den svěcení 22. srpna byl přímý vstup z kostela v 10.19 hodin a v hlavních zprávách v 19 h. na ČT1. Celá reportáž byla uvedena 26. září v Křesťanském magazínu. O události referovala také ČTK, Vyškovské noviny a Katolický týdeník v květnu a v září 2021.

Náklady a sbírky na opravy

Všechny práce v kostele, nový oltář, restaurování soch, oprava statiky a fasády kapličky včetně vybudování nové studánky si vyžádaly 1 070 000 korun. Němčanští farníci, dárci a poutníci naspořili na toto dílo během posledních tří let ve sbírkách téměř 595 000 Kč, sbírky činily při svěcení kostela 27 990 Kč, při hlavní pouti 76 423 Kč a během září dary dalších 72 000 Kč. Obec se podílela příspěvkem 130 000 Kč a doufáme, že chybějících 170 000 Kč naspoříme v budoucím čase. Děkuji všem, kteří pomohli ke zvelebení poutního místa prací a přispěli svými dary. P. Milan Vavro

Lutršték v České televizi 26. září 2021

Socha Spasitele darovaná Antonínem Bílkem roku 1950

Oprava sochy Ježíše Krista v Němčanech

Jeden z posledních uzdravených byl Antonín Bílek v roce 1946.

V roce 1950 dal můj dědeček Antonín Bílek jako poděkování Pánu Bohu, že se uzdravil z velmi těžkého úrazu, postavit sochu Ježíše Krista (Božské Srdce Páně) na Lutrštéku v Němčanech. Stalo se to v r. 1946, když se vracel s povozem po státní silnici ze Slavkova do Němčan a před odbočkou do něj nabouralo nákladní auto. Zlomené oje mu protlo dutinu břišní a lékaři mu v té době nedávali moc nadějí na přežití. Rodina se modlila k Panně Marii a vozila mu do nemocnice vodu z Lutrštéku. On se však uzdravil a jako poděkování nechal postavit onu krásnou sochu. Bylo to v těžké totalitní době. V tomto roce po 71 letech jsme nechali po domluvě s panem farářem Milanem Vavrem sochu zrestaurovat tak, aby mohla i nadále sloužit lidem.

Jiří Weinreich

Pokud máte podobné příběhy a svědectví uzdravení na Lutrštéku, sdělte je prosím na faře.

Biskup Vojtěch s ministranty

Biskup Vojtěch s němčanskými ministrantkami

Lutrštěk – svěcení kostela

Biskup Vojtěch

Biskup Vojtěch při svěcení oltáře 22. srpna 2021

Svěcení kostela

Arch. Jiří Šťasta a členové Dílny Všech Svatých

Lutrštěk – průvod k žehnání studánky

Lutrštěk – svěcení kostela

Opat Marián Kosík při pouti 19. září 2021

Restaurovaný oltář na Špitálce

Restaurovaný nástavec oltáře na Špitálce

Další památkou, kterou můžeme nyní ve Slavkově obdivovat, je nově restaurovaný oltář v kostele sv. Jana Křtitele na Špitálce.

Uměleckou dílnou Rest ART M. Müllerová s.r.o. zde poslední dva roky probíhaly restaurátorské práce na oltáři, svatostánku a obrazovém rámu s kartuší a anděly. Zvláště oltář, jehož štuková výzdoba byla vlhkostí zcela zničena, se podařilo podle zachovaných fotografií zcela obnovit. Dřevěný svatostánek nás překvapil původním barokním mramorováním, které restaurátoři nalezli pod béžovým nátěrem a citlivě je obnovili. Veškeré štukové ozdoby s anděly byly trpělivou prací zbaveny skalpelem od pozdějších nátěrů a vyspraveny. Všechny prvky byly pak opatřeny nátěrem v barevných odstínech a některé ozdobeny mramorováním. Na nákladech se podílelo částkou 753 000 Kč prostřednictvím města Slavkova Ministerstvo kultury ČR a farnost podílem 50 000 Kč. Chceme tímto vyjádřit městu Slavkovu poděkování za spolupráci na zajištění nákladů.

Oltář s obrazem sv. Jana Křtitele na Špitálce

Dějiny kostela a špitálu

Špitál na tomto předměstí Slavkova byl založen ve 13. století od zdejší komendy německých rytířů. Za husitských válek zanikl i s předměstím. Znovu jej založil r. 1483–1487 majitel Slavkova, rytíř Jan Zelený z Šanova a r. 1497 bohatě nadal Petr hrabě od sv. Jiří a z Pézinku s manželkou Žofií z Valdštejna. Při kostelíku se pohřbívalo už v 16. století. Přestavbu kostela provedl za Maxmiliána Oldřicha z Kounic r. 1743 architekt Václav Petruzzi, práce v interiérech kostelíka dal dokončit syn Maximiliána Oldřicha Kounice Václav Antonín. Dokládá to velký rodový znak v rokajové kartuši nad obrazem hlavního oltáře, doplněný řádem zlatého rouna, jímž byl Václav Antonín odměněn koncem 40. let 18. století za zásluhy v diplomatických službách Marie Terezie, jejíž si získal neomezenou důvěru. Příspěvkem klasicismu bylo zřízení rodinné hrobky Kouniců pod lodí kostelíka, k němuž došlo přičiněním Arnošta knížete Kounice-Rietberga r. 1795.

Poslední opravy oltáře proběhly v letech 1938–1941 od Emila Křivánka, sochaře a štukatéra z Brna. Ten měl očistit hlavní oltář z umělého mramoru a nově doplnit do původního stavu, rám z umělého mramoru za hlavním oltářem s ornamentální štukovou výzdobou kolem tohoto rámu očistit a přeleštit na původní stav. Restaurování velkého oltářního obrazu sv. Jana Křtitele prováděl r. 1941 akademický malíř Otto Stritzko.

Nově obnovený oltář s retabulem si mohli zájemci prohlédnou s výkladem o. Milana začátkem listopadu 2021 po dušičkových bohoslužbách.

Podle SHP Dr. Eliáše zpracoval P. Milan Vavro

Oprava fary v Nížkovicích 2021

Opravy fary v Nížkovicích

Na naší faře, která se využívá pro akce farnosti i rodin, proběhly další opravy. Bylo třeba podbetonovat klesající zdivo, upravit vchody, omítat, doplnit elektroinstalaci, přivést teplou vodu, zadláždit a obkládat kuchyň. Firmy jsou těžko k sehnání a svépomocí můžeme hodně ušetřit i za 3 hodiny práce, kterou zvládne každý. Udělalo se mnoho: statika zdiva, napojení kanalizace, betonování podlah, přebourání otvorů dveří (byly nízké), podezdění ohradní zdi, zásypy, vysekání drážek pro kabely, osekání popraskaných omítek. Mládež pomohla s úklidem. Po Vánocích bude dodána nová kuchyň, aby vyhovovala pro větší skupiny. Děkuji všem, kteří jste pomohli!

Rekonstrukce kněžských hrobů

Během roku 2021 se podařilo realizovat opravy kněžských hrobů. Trojhrob slavkovských farářů Jílka, Myslíma a Jiříka byl opatřen novou pískovcovou obrubou, byl opraven mramorový kříž a restaurovány litinové kříže všech kněžských hrobů. Hrob děkana Meixnera dostal též kamennou obrubu a bude ještě opraven dřevěný kříž. Potřebujeme někoho, kdo by se o hroby pravidelně staral.

P. Milan Vavro

Oprava kněžského hrobu

Originál odpustkové listiny pro kostel ve Slavkově

Odpustková listina pro kostel sv. Jakuba

Na sklonku roku 1323 měli návštěvníci kostela ve Slavkově možnost spatřit v té době nevídaný dokument: odpustkovou listinu s vyobrazením Kristovy tváře.

Originál této kolektivní odpustkové listiny pro kostel ve Slavkově – památný dokument z roku 1323 – byl vystaven v Moravském zemském archivu do 27. listopadu 2021. Jedná se o italský pergamen velikosti 58 cm x 42 cm, s plikou 4 cm; gotická diplomatická minuskula s prvky polokurzívy. Druhou nejstarší takto vyzdobenou odpustkovou listinu v Evropě získal od 12 kuriálních (arci)biskupů slavkovský měšťan Václav. Datace: Avignon, 9. listopad 1323 / Brno, 15. prosince 1323 (konsens olomouckého biskupa Konráda). Vyznačovací písmo: textura; latina; pečeti vydavatelů až na čtyři ztraceny, poslední pečeť zprava patří biskupu Konrádovi, jenž odpustky potvrdil.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, Metropolitní kapitula Olomouc, sign. Alc 5.

P. Milan Vavro

Objev roku: Nalezeny dopisy o stavbě kostela knížetem Kounicem

V diecézním archivu byly nalezeny velmi významné dopisy mezi biskupem Matyášem Františkem hrabětem Chorinským a knížetem Václavem Antonínem Kounicem z léta 1786 o počátcích stavby našeho kostela. Překvapivá je zpráva o plánovaném zbourání kostela na Špitálce.

V originálním dopise žádá Jeho excelence pan biskup Chorinský nejslavnějšího knížete Kaunice, coby patrona farnosti ve Slavkově, aby tam zbudoval kostel:

Dne 20. července 1786

Nejjasnější vysoce urozený říšský kníže, milostivý pane!

Při své vizitaci v uplynulém měsíci jsem s vnitřním dojetím a mírem v duši ve Slavkově, poddanském městě vaší milosti, nalezl u lidu takovou poučenost v základech víry, tolik horlivosti a bohabojnosti, že mě to skutečně pozvedlo. Ten dobrý pobožný lid byl proniknut touhou seskupovat se jako zástup Boží, uctívat Boha zahaleného v podobě chleba, jen je žal a škoda, že takové množství lidu – čtyři tisíce – téměř nemohlo své přání uspokojit.

Vaše slavná milost už vykonala pro svůj lid tolik dobrého, příklady této dobročinnosti jsou

vidět dennodenně a každého nutí k obdivu. Doufám, že nejsem příliš smělý, skoro jsem už předem přesvědčen, že mou prosbu vyslyšíte, když jménem tohoto lidu, který se cítí šťasten, že je poddaným takového dobrého muže a přátelského pána, přednáším jeho toužebné přání mít prostorný chrám Páně. Prosí spolu se mnou o tuto milost směřující k poctě Boží a k útěše jejich duší. Budou pracovat rukama a poskytnou své povozy a vaší slavné milosti jakožto donátorovi budou vděčni za dlouho vytoužené štěstí duše. Já pak se vaší milosti poroučím v pravé úctě.

Matyáš František hrabě Chorinský z Ledské, biskup brněnský

Originální dopis knížete Kounice, který odpovídá, že jakmile to bude možné, ve Slavkově farní kostel postaví:

Ve Vídni 8. srpna 1786

Veledůstojný [pane] biskupe, ctihodný pane tajný rado!

Přátelské napomenutí, které vaše veledůstojnost a excelence ráčila vydat 20. července k výstavbě městského kostela ve Slavkově, plně odpovídá pověstné horlivosti, s níž se snažíte plnit povinnosti svého arcipastýřského úřadu, a tím víc je mi proto ctí.

Nebudu se šířit o příčinách, které dosud této stavbě bránily. Mám tu čest podat vaší veledůstojnosti a excelenci zprávu, že se mi podařilo odstranit všechny další průtahy, abych ještě hned v tomto roce vyklidil místo určené nyní ke stavbě kostela, položil základy nové budovy a navezl zásoby stavebního materiálu na místo. S tím stavba začne a do čtyř let by mohlo být vše hotovo. Podle platných zemských zákonů musí být použity na stavbu kostelní peníze, patron kostela a vrchnost vedle farníků musí přispět na stavební výlohy jen, pokud majetek kostela k jejich pokrytí nestačí. Sám, Vaše veledůstojnosti a excelence, ve své spravedlnosti uznáte, že vlastní kapitál, vykázaný ve slavkovském farním kostele sv. Jakuba Většího s účetní uzávěrkou ke konci roku 1785 a uložený většinou ve veřejných fondech činil 8738 zl. 22 kr., musí být s výhradou kongruy ve výši 2000 zl. použit na stavbu kostela.

Snadno ale dojdeme k tomu, že tyto kostelní peníze zdaleka nestačí. Stavební náklady by mohly dosáhnout částky 40 000 zl. a připadnou k tíži mně jakožto patronovi a vrchnosti a částečně také farníkům. Budu proto muset požádat gubernium a c. a k. dvorní komisi pro církevní záležitosti o povolení použít ke stavbě i kapitál špitálního kostela sv. Jana Křtitele ve Slavkově ve výši 1028 zl. 15 kr. Špitální kostel se má stejně podle nejvyššího rozhodnutí z 22. července 1786 po dokončení stavby farního kostela zavřít a zbourat. V důvěře a naději, že gubernium mé žádosti vyhoví a vysoké duchovní úřady mě poctí svým souhlasem, chci usilovnou stavbou kostela naplnit očekávání vaší veledůstojnosti a excelence i přání slavkovských farníků.

V plné úctě zůstávám vaší veledůstojnosti a excelence oddaný služebník

Kaunitz-R*[ittberg]*

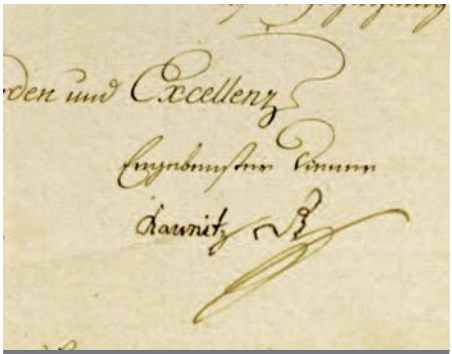

Vlastnoruční podpis knížete Kounice

Oba objevené dopisy přináší další otázky.

1. Kníže Kounic odhadl stavbu kostela na čtyři roky a kostel byl opravdu slavnostně otevřen po 4 letech, 19. prosince 1790. Historici uvádí délku stavby kostela trvající 3 roky, což dokazuje také nápis na průčelí. Reliéfy byly dokončeny již třetím rokem, tedy na podzim 1789, kostel musel být v tu dobu uvnitř dokončený a vymalovaný. Co se dělo s kostelem poslední rok od podzimu 1789 do zimy 1790?

2. Kostel na Špitálce měl být podle státního nařízení zbourán. Proč se tak nestalo? Zachránil kostel někdo svým vlivem na úřadech, nebo to byl jen důsledek opomenutí úřadů?

Zajímavá korespondence zůstala ukryta zrakům badatelů. Přináší odpověď na počátky stavby kostela, jehož stavba započala nejen z iniciativy knížete, ale také na výzvu biskupa.

P. Milan Vavro

Žehnání kříže u Křenovic 6. listopadu 2021

Žehnání obnoveného kříže u Křenovic

V sobotu 6. listopadu 2021 po poledni se sešla na konci kaštanové aleje do Křenovic přibližně stovka lidí, a to nejen ze Slavkova a Křenovic, ale i ze širšího okolí, aby se zúčastnili žehnání obnoveného kříže. Hřejivé slunečné počasí pozdního babího léta vytvořilo příjemnou atmosféru tohoto setkání. A hřejivý byl i pocit z dobře vykonané práce těch, kteří se o obnovu kříže zasloužili.

V úvodu žehnání zazněly skladby *Svatý kříži* v podání Zámecké dechové hudby ze Slavkova a skladba *Snění,* kterou na trubku zahrál Jan Patera. Poté všechny přítomné přivítala zástupkyně skupiny obnovitelů kříže paní Marie Zvěřinová a seznámila je s historií obnovy kříže.

Po proslovu starosty města Michala Boudného zazněla skladba *Religioso* v podání sexteta slavkovských muzikantů. Slova se ujal slavkovský děkan P. Milan Vavro. V jeho zajímavém příspěvku mj. zazněla i myšlenka, že se změnou klimatu ve společnosti nastal po období bourání čas stavění a obnovy. O duchovní slovo se postaral čtením z Bible pan Miroslav Slováček.

Za zvuků slavnostní fanfáry přistoupil děkan P. Milan Vavro k žehnání kříže. Při pohledu na přítomné bylo vidět, že si uvědomují sílu tohoto okamžiku. Závěrem poděkovala Marie Zvěřinová všem, kteří se nějakým způsobem podíleli na vzniku nového kříže, a také všem zúčastněným. Kdo chtěl, mohl se před zpáteční cestou posilnit malým občerstvením.

Kříž byl obnoven z iniciativy křenovického občana Ludvíka Horáčka. Skupina obnovitelů ze Slavkova a Křenovic se poprvé sešla v širším složení 19. května t. r. na faře ve Slavkově. Postupně vykrystalizovala v menší pracovní skupinu ve složení Dagmar Klobasová, Marie Zvěřinová, Ludvík Horáček a Bedřich Maleček, která dotáhla záměr obnovy až do finále, kdy se uskutečnilo žehnání kříže.

Obnovený kříž stojí přibližně 20 m od místa, kde stával původní. Výkopové práce provedla firma Bagry Rozkopal z Křenovic a základy nového kříže vybetonoval se svými spolupracovníky pan Květoslav Pauřík z Křenovic. Sokl z božanovského pískovce zhotovila a usadila na základní kámen původního kříže kamenická dílna Jiřího Zimovčáka z Brna. Litinový kříž dodal a zrenovoval vyškovský restaurátor Alois Póč. Vznikla také útlá brožura, která zaznamenala celou výstavbu obnoveného kříže.

Poznámka: Byla nalezena i zmínka o jeho existenci ve farní kronice z roku 1869: *„Na slavnost jména blahoslavené Panny Marie, tj. 12. září 1869, byl na cestě z Křenovic do Slavkova z povolení (nečitelné) důstojné konzistoře od 2. srpna 1869 c. 2107 nový kříž posvěcen od níže psaného, ten kříž byl sjednán nákladem Matouše Spáčila, pololáníka z Křenovic a na jeho vystaven, pročež zachování toho kříže nepřináleží kostelu křenovskému“.*

Bedřich Maleček a Skupina obnovitelů kříže

První svaté přijímání 20. června 2021

Úklid ministrantů na půdách fary

Varhaník Josef Pukl – 100. výročí narození

Stopu varhaníka Josefa Pukla (5. února 1921 Nevojice – 22. prosince 2006 Brno) najdeme i v naší farnosti.

Rod Puklů přichází do Nevojic r. 1815, kdy č. 11 (půllán) kupuje Martin Pukl z Letošova. V tomto domě se později manželům Marii a Ludvíkovi Puklovým narodily děti, prvorozeným byl Josef Pukl, pak ještě dcera Božena a Pavla. Tradicí tohoto selského rodu byla služba kostelu. Dědeček Josef Pukl byl 50 let kostelníkem a tatínek Ludvík Pukl mnoho let varhaníkem (i po těžkém úrazu hrál jednoruký) a vedl chrámový sbor. Varhanická služba patří v Nevojicích k domu č. 11 doposud a blíží se číslu 100 let, na varhany v kostele hrála sestra Josefa Pukla Božena Filípková a pokračuje vnučka Marie Baranová.

V dětství Josefa Pukla se ve škole a kostele hodně zpívalo. Hudba v chrámu – to byla taková malá konzervatoř vesnice. Josef Pukl se měl stát jako jediný syn sedlákem a převzít hospodářství. Ale bylo to jinak, cestička vedla jinam. Už v chlapeckém věku sedával u varhan vedle svého otce a učil se od něho. V 10 letech dovedl zahrát na varhany při ranní mši a často zastupoval otce Ludvíka na kůru. Vztah k hudbě rozhodl o jeho osudu – cestě múzické. Po obecné škole v Nevojicích a měšťanské v Bučovicích začal studovat v roce 1936 varhany na brněnské konzervatoři, absolventský koncert měl r. 1941, pak ještě studoval hru na klavír (1940–1946). Studia mu přerušila 2. sv. válka, byl nasazen na nucené práce v Německu a Rakousku. V tamních kostelích hledal příležitost zahrát si na varhany. Po skončení války, to už byl ženatý, nastoupil jako ředitel kůru kostela Vzkříšení Páně ve Slavkově. Bylo to první varhanické místo Josefa Pukla. Následovala studia na varhanním oddělení JAMU v Brně u prof. Františka Michálka. Absolventský koncert na varhany měl v roce 1951 v sále Stadionu v Brně a první koncert pro veřejnost téhož roku v kostele sv. Michala tamtéž. Tímto rokem ukončil Mgr. Josef Pukl svá hudební studia.

Jeho pedagogická činnost trvala 40 let. Vyučoval hru na klavír a varhany na konzervatoři (1951–1982) a JAMU v Brně (1962 až 1991). Hudebně vzdělával mnoho žáků, pozdějších i současných významných hudebních osobností. Josef Pukl nehrál jen na varhany a klavír, také na klarinet a saxofon, školáky v Nevojicích učil hrát na nástroje a hrál s místní kapelou. Na varhany hrál pro veřejnost více jak 60 let, počet vystoupení přesahuje číslo 700. Z toho 1/3 odehrál v koncertních sálech a 2/3 v kostelích (mše a samostatné koncerty). Nejvíce koncertů měl Josef Pukl v Brně – Stadion, Besední dům, Nová radnice. V Praze – Obecní dům, Rudolfinum. Jeho vánoční a velikonoční koncerty bývaly velmi známé a žádané. Hodně hrával v kostelích na jižní Moravě, v Brně – sv. Tomáš, sv. Augustin, Staré Brno, na Křenové. Zahraničních cest a vystoupení měl hodně – Japonsko, Itálie, Holandsko, Rusko, Belgie, Německo, Polsko, Maďarsko. Poslední velký varhanní koncert se uskutečnil v Brně na Stadionu 20. listopadu 1991. Celý život hrával na varhany při bohoslužbách, dle možností i v Nevojicích v kostele sv. Mikuláše, upravoval nápěvy chrámových písní. Byl odborníkem na dispoziční řešení, stavbu a opravy varhan, za tímto účelem jezdil po střední a jižní Moravě, do Čech, na Slovensko (Tatranská oblast). Nové varhany uváděl do života v 72 kostelích, např. na Brněnsku – Šlapanice, Střelice, Tišnov, Sloup, Moutnice, Hustopeče, Ochoz, na Vyškovsku – Krásensko, Němčany, Holubice, Slavkov, Křižanovice. Tento skutečný varhanní mistr nečinil rozdíl mezi hraním ve významné koncertní síni a při bohoslužbě v malém kostelíku. Jeho umění mu přineslo trvalou lásku a vděčnost publika i uznání odborníků.

Josef Pukl

Vztah ke Slavkovu – student konzervatoře Josef Pukl nastoupil hned po skončení války jako varhaník na kůr kostela, na podzim r. 1946 odešel studovat na JAMU. V roce 1989 provedl jako organolog kolaudaci varhan a toho roku měl v kostele Vzkříšení Páně dva varhanní koncerty (26. 3. a 25. 6.), v době, která tomuto umění málo přála!

5. července 2001 udělila obec Nevojice (starosta Vladimír Hebron) svému významnému

rodákovi za celoživotní koncertní a pedagogickou činnost Čestné občanství a zároveň získal k 80. narozeninám Cenu města Brna. Toho roku vydala žákyně Josefa Pukla Mgr. Erika Froňková knihu Ve službách královského nástroje – Varhaník Josef Pukl. Monografie zachycuje historii brněnského varhanictví, s velkou pečlivostí a odborností se autorka zabývá osobností profesora Pukla jako varhaníka, učitele a koncertního Mistra, skromného a nenápadného člověka, člověka plně oddaného hudebnímu světu.

Libuše Filípková, Křižanovice

Varhaník Josef Pukl

Náboženství – 3. ročník

Náboženství – 6. ročník

Lutršték – svěcení kostela

Vánoční program farnosti

20. a 21. 12. Svátost smíření před Vánocemi, 17.00–19.00.

24. 12. Štědrý den

Betlémské světlo, kostel Slavkov 8.00–15.30, kostely v obcích 10.00–11.00.

Štědrovečerní mše sv. pro rodiny s dětmi, Slavkov 15.30 (zpívá schola rodin).

Půlnoční mše svatá Slavkov 22.30.

Další půlnoční mše: Heršpice 21.00, Hodějice 21.00, Nížkovice 21.00, Němčany 22.30.

25. 12. Slavnost Narození Páně, mše sv. Slavkov jen 9.00, Němčany 9.30, Hodějice 11.00, Heršpice 11.00, Nížkovice 9.30.

26. 12. Svátek svaté Rodiny, požehnání rodin, obnova manželských slibů, mše sv. Slavkov 9.00 a 18.00, Němčany 9.30, Hodějice 11.00, Heršpice 11.00, Nížkovice 9.30.

27. 12. Vánoční staroslověnská bohoslužba, kostel Špitálka 17.00 (zpívá Moravský cherubínský sbor).

27. 12. Vánoční koncert Danielis, kostel Hodějice 18.00.

31. 12. Sv. Silvestr, poděkování za uplynulý rok, mše sv. Slavkov v 16.00.

Požehnání do nového roku 2022, kostel Slavkov 23.45.

1. 1. 2022 Nový rok, mše sv. Slavkov 9.00 a 18.00, Němčany 9.30, Hodějice 11.00, Heršpice 11.00, Nížkovice 9.30.

6. 1. Slavnost Zjevení Páně, žehnání vody, křídy a kadidla, Slavkov 18.00.

6. 1. Setkání zájemců Synodální cesty, farní sál Slavkov 19.00.

8. 1. Tříkrálová sbírka, požehnání v kostele, Slavkov 9.00.

9. 1. Tříkrálový koncert, kostel Vzkříšení Páně 16.30, Collegium magistrorum Mikulov a Smíšený sbor Ars Brunensis Brno.

13. 1. Kurz Alfa – zahájení, Dům Svaté Rodiny, Slavkov 19.00.

BOHOSLUŽBY ONLINE ZE SLAVKOVA

přenášené na www.farnostslavkov.cz:
24. 12. 15.30 Štědrovečerní mše pro děti
24. 12. 22.30 Půlnoční mše svatá
25. 12. 9.00 Slavnost Narození Páně
26. 12. 9.00 Svátek sv. Rodiny
31. 12. 16.00 Poděkování za rok 2021
1. 1. 2022 9.00 Nový rok, slavnost Panny Marie

NÁVŠTĚVY BETLÉMA V KOSTELE:

24. 12. Štědrý den		14.00–15.30
25. 12. Narození Páně	10.00–11.00	14.00–15.30
26. 12. Sv. Rodiny	10.00–11.00	14.00–15.30
31. 12. Sv. Silvestr		14.00–15.30

Betlém u sester v klášteře na Zahradní ulici nebude letos otevřený.

Další informace o programu farnosti najdete na
www.farnostslavkov.cz
www.facebook.com/farnostslavkov

Příspěvek do sbírky: farní účet Česká spořitelna 1561 2343 89 / 0800.

Kontakty: P. Milan Vavro **604 280 160**, P. Stanislav Pacner **737 509 507**
slavkov@dieceze.cz

Kostel v Hodějicích

URBÁNEK – zpravodaj výhradně pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Slavkov u Brna.
Ročník XXIV., číslo 1/2021. Vyšlo 21. prosince 2021.
Redakční rada: P. Milan Vavro, P. Stanislav Pacner, Lenka Klinkovská, Jana Lstibůrková, Zdislava Nováková, Petra Slováčková, ilustrace: Lucie Provazníková. Pozn.: Ne všechny texty projdou jazykovou úpravou.
Redakce si vyhrazuje v případě potřeby krácení článků delších A5 strojopisem.
Příspěvky – nejlépe zašlete mailem: slavkov@dieceze.cz